

7 Νοεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΩΤΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 749/88, 785/88)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Σύνταξη —
Εγκύκλιος 491, Κανονιστική διάταξη 9 — Αντιζανονικές τροποποιή-
σεις από προσυπογράφοντες λειτουργούς — Απόφαση της Ε.Δ.Υ. να
βασισθεί μόνο στις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών —
Υπό τις περιστάσεις ορθά ελεύρωσε ότι η παρατηντία δεν επηρέασε το
κύρος ολόκληρης της έκθεσης. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Δίπλωμα που δεν
υπάρχει στο φάκελο, γιατί δεν υποβλήθηκε — Η επιτροπή δεν έχει υπο-
χρέωση να ζητήσει από τον αιτούντα να το παρουσιάσει ή να διεξάγει
περαιτέρω έρευνα. 10

Τα γεγονότα και οι νομικές αργές, τις οποίες το Δικαστήριο εφαρ-
μοσε στη συγκεκριμένη περίπτωση, απορρίπτοντας την Αίτηση
Ακυρώσεως, προκύπτουν ειρηνικά από την ανωτέρω περιληπτική
σημείωση. 15

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορ-
ρίπτονται χωρίς διαταγή για
έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Louca and Others v. Public Service Commission and Others (1989) 3 C.L.R. 672,

5

Theoklitou and Another v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1271,

Tarakis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 450,

10

Constantinou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 551,

Michanicos v. Republic (1976) 3 C.L.R. 237,

Hadjiantoni v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1145.

15

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 1ης Τάξης στο Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών αντί του αιτητή.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 748/88.

25

Γ. Γεωργίου, για τον Αιτητή στην υπόθεση 785/88.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Κ. Κωνσταντίνου και Κ. Καλογήρου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Θ. Δημοσθένους.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο:

35

40

“1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 8.7.88 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποία προήγαγε τους 1. Θεμιστοκλή Δημοσθένους και 2. Νεόφυτο Ονουφρίου στη μόνιμη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 1ης τάξης (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης) Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών από την 1.6.88 αντί και/ή στη θέση των

αιτητών είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

2. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει τον αιτητή στη μόνιμη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 1ης τάξης Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών είναι άκυρη, παράνομη και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.” 5

Σύμφωνα με το άρθρο 36 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967-1983 και της σχετικής Κανονιστικής Διάταξης συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή. 10

Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 5 Απριλίου 1988, διαβίβασε την έκθεση της Επιτροπής αυτής με την οποία συστήθηκαν κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ υποψήφιοι ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Παράρτημα 4). 15

Στη συνεδρίασή της στις 13 Μαΐου η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, που θα αναφέρεται στη συνέχεια σαν η Επιτροπή, εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και αποφάσισε να περιληφθούν στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων επιπρόσθετα με τους συστηθέντες, και οι Αντωνίου Σόλων, Χ” Παρασκευάς Λουκάς και Λοΐζου Ιωάννης, οι οποίοι είχαν υψηλές εμπιστευτικές εκθέσεις τα τελευταία χρόνια. 20 25

Στη συνεδρίασή της στις 16 Μαΐου 1988, η Επιτροπή, αφού άκουσε τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών και εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Θεμιστοκλής Δημοσθένους και Νεόφυτος Νεοφύτου υπερείχαν των άλλων υποψηφίων με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) και τους επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών, 1ης Τάξης, από 1 Ιουνίου 1988 (Παράρτημα 6), που δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 8 Ιουλίου 1988 (Αρ. Γνωστοποίησης 1878). 30 35 40

Στο σχετικό πρακτικό της 1 Ιουνίου 1988, αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα πιο κάτω:

5 “Στην αρχή της συνεδρίασης η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις Ετήσιες Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και αποφάσισε όπως στις παρακάτω περιπτώσεις, όπου έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9, ληφθούν υπόψη οι βαθμολογίες των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο:

10

(α) Νεόφυτος Ονουφρίου για τα έτη 1983 και 1984.

(β) Κωνσταντίνος Χ” Λουκάς για το έτος 1983.

15

(γ) Ανδρέας Πετρίδης για το έτος 1983.

(δ) Γεώργιος Αλεξάνδρου για τα έτη 1984, 1985 και 1986, και

20

(ε) Χριστόδουλος Κ. Θεοδορίδης για τα έτη 1984, 1985 και 1986.

25

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών κ. Κώστας Σεργίου, ο οποίος και ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής καθώς και για την απόφαση της Επιτροπής με ημερομηνία 13.5.88 να ληφθούν υπόψη, επιπρόσθετα με τους υποψήφιους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, και οι Σόλωνας Αντωνίου, Λουκάς Χ” Παρασκευά και Ιωάννης Λοΐζου.

30

Ο Διευθυντής σύστησε για προαγωγή, με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, τους Θεμιστοκλή Δημοσθένους και Νεόφυτο Ονουφρίου.

35

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

40

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο

Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή.

5

Η Επιτροπή απόδωσε τη δέουσα σημασία στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, υπό το φως και της πιο πάνω απόφασής της.”

Σχετικά με την τελευταία παράγραφο του πρακτικού αυτού αξίζει να σημειωθεί, ότι η Επιτροπή αφού αναφέρθηκε ενδεικτικά και στις βαθμολογίες των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων στα τελευταία πέντε χρόνια, κατέληξε στην επίδικη απόφαση.

10

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι λανθασμένα η Επιτροπή όταν εξέταζε τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, αποφάσισε όπως στις παρακάτω περιπτώσεις, όπου έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9, της Εγκυκλίου Αρ. 491, ληφθούν υπόψη μόνο οι βαθμολογίες των αξιολογούντων λειτουργών:

15

(α) Νεόφυτος Ονουφρίου για τα έτη 1983 και 1984.

(β) Κωνσταντίνος Χ” Λουκάς για το έτος 1983.

20

(γ) Ανδρέας Πετρίδης για το έτος 1983.

(δ) Γεώργιος Αλεξάνδρου για τα έτη 1984, 1985 και 1986 και

30

(ε) Χριστόδουλος Κ. Θεοδωρίδης για τα έτη 1984, 1985 και 1986.

Και τούτο όπως αναφέρεται η παρατυπία επεκτείνεται σε ολόκληρες τις Εκθέσεις οπότεν θα έπρεπε να αγνοηθούν εξ ολοκλήρου, όχι μόνο μερικώς.

35

Έχει αποφασιστεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αγνοεί μέρος των Εμπιστευτικών Εκθέσεων κατά τη διενέργεια προαγωγών κλπ., όταν το μέρος που έχει αγνοηθεί πάσχει από κάποια παρατυπία με την προϋπόθεση βέβαια ότι η παρατυπία αυτή

40

δεν επηρεάζει το κύρος ολόκληρης της έκθεσης. (Βλέπε *Yianoulla Louca and Others v. Public Service Commission and Others* (1989) 3 C.L.R. 672, *Theoklitou and Another v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1271).

5

Έτσι, και κατ' επέκταση ήταν απόλυτα επιτρεπτό για την Επιτροπή κάτω από τις περιστάσεις να ενεργήσει στην προκειμένη περίπτωση με τον τρόπο αυτό και να αγνοήσει όπως έκαμε το μέρος των σχετικών εκθέσεων που έγινε κατά παράβαση των διατάξεων της πιο πάνω Εγκυκλίου.

10

Ο επόμενος ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν αυθαίρετες, αντίθετες προς το περιεχόμενο των φακέλων και των εμπιστευτικών εκθέσεων χωρίς αιτιολογία και πραγματική σύγκριση.

15

Κατά πρώτον, όπως έχει νομολογηθεί δεν είναι απαραίτητο για τον Τμηματάρχη να κάμει ειδική αναφορά κατά τις συστάσεις του σε όλους τους υποψηφίους αλλά είναι αρκετό εάν αναφερθεί μόνο στους υποψηφίους που συστήνει. (Βλέπε *Tapakis v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 450, στη σελ. 456, *Constantinou v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 551 στη σελ. 561).

20

Επιπλέον απ' ότι φαίνεται από τους φακέλους που είναι ενώπιόν μου, τόσον οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν τα προσόντα για τη θέση. Από πλευράς αξίας κατά τα τελευταία πέντε χρόνια οι αιτητές στην προσφυγή 749/85, Φωτίου και Θεοδωρίδης βαθμολογήθηκαν ως "Εξαιρητοι", ο δε αιτητής στην προσφυγή 785/85, Χατζηλούκας βαθμολογήθηκε ως "Εξαιρητος" για τα τελευταία δύο χρόνια και ως "Λίαν Καλός" για τα προηγούμενα χρόνια. Όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη, ο μεν Ονουφρίου βαθμολογήθηκε ως "Εξαιρητος" τα τελευταία πέντε χρόνια, ο δε Δημοσθένους ως "Εξαιρητος" για τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ενώ προηγουμένως ήταν "Λίαν Καλός".

25

30

35

Όσον δε αφορά το θέμα της αρχαιότητας, ο μεν Δημοσθένους διορίστηκε στην προηγούμενη θέση Τεχνικού Γεωργικών Ερευνών 2ας Τάξεως την 1 Ιουνίου 1974, γεγονός που τον καθιστά αρχαιότερο όλων των αιτητών που διορίστηκαν στην ίδια θέση την 1 Ιουλίου 1977. Ο Ονουφρίου διορίστηκε στην πιο πάνω θέση επίσης την 1 Ιουλίου 1977, είναι

40

όμως αρχαιότερος στη θέση του Βοηθού Γεωργικών Ερευνών όπου διορίστηκε την 24 Οκτωβρίου 1966, ενώ οι Φωτίου και Χατζηλούκας διορίστηκαν την 15 Νοεμβρίου 1967 και ο Θεοδωρίδης την 1 Μαΐου 1968.

5

Ενόψει των πιο πάνω θεωρώ ότι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήσαν αυθαίρετες και αντίθετες προς το περιεχόμενο των φακέλων, δεν ευσταθεί και πρέπει να απορριφθεί.

10

Τέλος σχετικά με τον ισχυρισμό του αιτητή Θεοδωρίδη, ότι τόσο η Επιτροπή όσο και ο Διευθυντής ενήργησαν κάτω από πλάνη περί τα πράγματα σχετικά με τα προσόντα του όπως αυτά αναφέρονται στον Πίνακα που ετοιμάστηκε από την Επιτροπή για το σκοπό αυτό, ότι δηλαδή δεν είχε βεβαίωση ("no certificate") για σειρά μαθημάτων που παρακολούθησε στη Συρία, θεωρώ ότι ουδεμία πλάνη έχει αποδειχθεί, γιατί ασχέτως του αν ο αιτητής όντως έχει τέτοια βεβαίωση ή δίπλωμα, ουδεμία αμφισβήτηση υπήρξε εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ότι ο αιτητής έχει το προσόν αυτό. Απλώς αυτό που αναφέρεται στους πίνακες είναι ότι δεν υπάρχει δίπλωμα ("no certificate") και όχι ότι δεν το κατέχει. Πρέπει όμως εδώ να τονιστεί ότι εφόσον στους σχετικούς φακέλους δεν υπήρχαν γιατί δεν υπεβλήθησαν τα σχετικά διπλώματα, η Επιτροπή δεν είχε οποιαδήποτε υποχρέωση ή να ζητήσει από τον αιτητή να τα παρουσιάσει ή να διεξάγει οποιαδήποτε περαιτέρω έρευνα ως προς τα προσόντα που τυχόν να κατείχε ο αιτητής και τα οποία δεν ήσαν ενώπιόν της. (Βλέπε *Michanicos v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 237, 246, *Hadjiantoni v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1145, 1152).

15

20

25

30

Ενόψει των πιο πάνω θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε νόμιμα και ορθά από την Επιτροπή μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας, οι αιτητές δεν απέδειξαν κανένα λόγο ακυρότητας και γι' αυτό οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

35

Κάτω όμως από τις περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.